

СЛОВА ПРЕЗИДЕНТА ДО КІРОВОГРАДЦІВ

Звертаюся до вас, мешканці тієї землі, яка знаходиться в середині нашої держави, землі, багатій хлібом і природними копалинами.

Кіровоградщина - це край невтомних трударів, які навіть у нинішніх складних умовах примножують багатства рідної землі, працюючи на ланах і фермах, в цехах кіровоградських виробничого об'єднання "Червона зірка", заводу "Гідросила", світловодських заводів кольорової металургії та інших підприємств області, у шахтах Дніпровського буро-вугільного басейну, в закладах освіти, медицини та культури.

Причина мого звернення - відсутність можливості навіть у розпал передвиборчої кампанії відвідати Кіровоградську область і поспілкуватися з вами. Повірте, я б дуже цього хотів. Мені є що сказати людям, що відповісти їм на ті, часто важкі запитання, які ставлять мені сьогодні.

Але я обмежений в часі. Я не можу припинити виконання президентських обов'язків. Обставини і зайнятість стають на перешкоді бажанню зустрітися до дня виборів з вами, як і з жителями інших областей.

Громадяни України справді перебувають нині в ситуації непростого вибору. Висунуто сім кандидатів у Президенти - достойних людей, досвідчених політиків, глибоких фахівців. І природно, що кожен виборець, віддаючи комусь перевагу, пов'язує з цим очікування змін, які заспокоїли б країну, покращили б життя людей, додали б їм впевненості у завтрашньому дні.

Що мені хотілося б побажати вам у цей час вибору?

Найперше, ще раз замислитися над тим, що відбулось і відбувається в Україні. Легко виставити наші сьогоднішні негаразди результатом чийсь злої волі. Але колосальні суспільні зміни, свідками яких всі ми були і є, не відбуваються лише за чийсь бажанням. І не за чийсь довільним бажанням здійснюється сьогодні процес ствердження України як нової держави. Якщо люди, які живуть на цій землі, є вільними і здатними самостійно порядкувати на ній, вони не можуть не прагнути власної державності.

Мені хотілося б також побажати вам уникнути в процесі вибору спрощених оцінок сьогоденного життя країни. Ними нерідко грішать ті, хто хоче переконати всіх у правильності якоїсь однієї політичної лінії, однієї позиції. А зупинитися на чомусь одному - значить неодмінно спрощувати.

Як відомо, в Україні не спадає хвиля негативних оцінок її нинішнього стану, висловлюваних на різних рівнях - від простого громадянина до керівника високого рангу. Підстави для них, на жаль, є. Я знаю про це більше і краще, ніж будь-хто інший.

Так, Україна знесилена періодом надзвичайно складних перетворень, що відбуваються в її житті, її економіка поки що слабка, організація і стан господарського механізму не забезпечують задоволення на належному рівні нагальних потреб людей.

Чималий шлях потрібно ще пройти до розвинутої демократії, подолання політичного екстремізму, до авторитетної і сильної державної влади, до дієвого самоврядування, належного забезпечення прав людини і громадянина.

Великою бідою є корупція і злочинність. У складному стані перебуває сфера освіти, науки, культури. Болючими є наші екологічні біди, в першу чергу - Чорнобиль.

Проте оцінювати стан справ в Україні лише через підрахунок наших бід було б несправедливо. Несправедливо насамперед до людей, які щодня працюють не заводах, на ланах, у школах, лікарнях, державних установах для блага інших людей. Несправедливо наголошувати лише на руйнівних моментах, не звертаючи уваги на процес Творення.

Так, справді, економіка України ще довго виходитиме із стану хвороби. Але ж не можна твердити, що всі, причетні до сфери виробництва, в тому числі до управління нею, тільки те й робили, що руйнували її.

Зміни були потрібні, і вони здійснюються попри всі недоліки і помилки. Є й певні результати. Розпочато реальні структурні зміни в господарському комплексі, розв'язуються питання самозабезпечення необхідною продукцією як на національному, так і на регіональному рівнях. Призупинено темпи падіння виробництва, подекуди вони зростають. Уповільнились темпи зростання цін, створюються умови для грошової реформи.

Так само було б не виправданим бачити в суцільних чорних тонах й інші сфери нашого життя. Я згоден, наприклад, з тим, що політична і державна системи України далекі від досконалості. Але досі нам вдавалося уникнути небезпечних конфліктів, зберегти мир у суспільстві, забезпечити керованість територією держави.

Утверджується цілісна система державних інститутів України, які реально працюють і яких вона практично не знала впродовж століть. Як би важко не було, а все ж вдається зберегти, а подекуди відродити духовні цінності нашого народу, нашої землі. Зрештою, Україна посіла гідне місце на політичній карті світу; її послідовна миролюбна політика викликала повагу переважної більшості членів світового співтовариства.

Мені пощастило бути першим Президентом України як нової молоді держави. До цього часу інститут Президента

був Україні практично невідомий. Починати було нелегко. Досвід набувався, як кажуть, "на марші", нерідко - через спроби й помилки. Мабуть, багато з того, що зроблено, можна було б зробити краще. Судити про це не мені. Але я працював і працюю на цій посаді, глибоко вірячи в правильність того шляху, який обрала Україна, який обрав її народ.

В разі, якщо громадяни України визнають мене достойним їхньої довіри, я намагатимусь використати всі свої знання, вміння, досвід на благо народу.

Уявляючи собі реальні можливості реальну відповідальність Президента перед народом, що його обирає, я не хочу давати виборцям легковажних прогнозів і пустих обіцянок. Із скрутного становища Україна виходитиме ще не один рік ціною значних зусиль і наполегливої праці її громадян.

Обов'язковою умовою подолання наших негараздів є збереження миру і злагоди в країні. А тому, насамкінець, я побажав би всім у момент справді непростого вибору уникнути того, щоб шукати ворогів. Навпаки, треба спробувати зрозуміти людину з іншою позицією. Адже інша позиція зовсім не означає менше любові до землі, на якій ми всі живемо.

Вірю в розсудливість і мудрість народу України, вірю в те, що президентські вибори зроблять його згуртованішим, а країну - міцнішою.

З щирою повагою,
(підпис) Л. КРАВЧУК

Кіровоградська правда. - 1994. - 23 червня. - С. 3.